

แบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วิไล ธรรมวาจา*

*คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, สมุทรปราการ, ประเทศไทย

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ อีเมล: thamvaja@hotmail.com

รับต้นฉบับ: 6 พฤษภาคม 2564; รับทบทวนฉบับแก้ไข: 25 กรกฎาคม 2564; ตอบรับบทความ: 31 สิงหาคม 2564

เผยแพร่ออนไลน์: 13 ธันวาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึก โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคือนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือชุดแบบฝึกและแบบทดสอบ วิธีการศึกษา คือ นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึก นำผลที่ได้มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ E_1/E_2 และ ค่า t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยสรุปว่า 1) ชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีค่าประสิทธิภาพ 91.17/80.83 หมายความว่า ชุดแบบฝึกมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาทักษะเรื่องเสียงได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และ 2) ความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : สุนทรพจน์ การออกเสียง การใช้เสียง ชุดแบบฝึก

The Pronunciation and Sound Production Drills to Improve Thai Speech of Chinese Students at Huachiew Chalermprakiet University

Wilai Thamvaja *

**Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University, Samutprakan, Thailand*

*Corresponding Author. E-mail address: thamvaja@hotmail.com

Received: 6 May 2021; Revised: 25 July 2021 Accepted: 31 August 2021

Published online: 13 December 2021

Abstract

This research aims to construct exercises on pronunciation and sound production to improve Thai speech of Chinese students, Huachiew Chalermprakiet University based on the 80/80 standard and to compare achievement gained the pronunciation and sound production in Thai speech of Chinese students, both before and after the application. The sample consisted of 30 undergraduate Chinese students studying Thai major, chosen by purposive sampling. The instruments used were exercises and test. The method of educational research was experimental research by giving a pre-test and post-test after students were given an exercise. The data were analyzed by finding out the efficiency of E_1/E_2 and the dependent t-test.

The results of this study revealed that 1) exercises on pronunciation and sound production to improve Thai speech of Chinese students at Huachiew Chalermprakiet University had an efficiency of about 91.17/80.83 which means that the exercises are efficient and students can improve the skill and 2) achievement gained of the pronunciation and sound production in Thai speech of Chinese students had statistically higher scores than before using the 0.01 level of significance.

Keywords: Speech, Pronunciation, Sound production, Exercises

1) บทนำ

“สุนทรพจน์” เป็นการพูดลักษณะหนึ่งที่ใช้พูดในที่ชุมนุมชน จัดเป็นการพูดระดับสูงที่ต้องใช้ภาษาอย่างสละสลวย เครื่องคิดในเรื่องการเรียบเรียงคำและประโยคอย่างถูกต้อง มีเหตุมีผล มีลำดับต่อเนื่อง เลือกใช้ถ้อยคำและโวหารที่สร้างความประทับใจแก่ผู้ฟัง ซึ่งการจะทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกลอยตามหรือประทับใจในถ้อยคำได้นั้น ก็ต้องใช้ “เสียง” ในการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ของผู้พูดไปยังผู้ฟัง ฉะนั้น “เสียง” จึงเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่ทรงพลังและถือเป็นหัวใจสำคัญของการกล่าวสุนทรพจน์

เสียงพูดที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง เสียงพูดที่สื่อความหมายของเรื่องราวและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ไปยังผู้ฟังได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ดังที่ Chuadnuch (2006, pp. 17-18) ได้กล่าวถึงลักษณะเสียงที่มีประสิทธิภาพไว้ว่า ต้องเป็นเสียงที่มีพลัง แปรเปลี่ยนระดับเสียงให้มีสูง-ต่ำ แบ่งวลี ประโยควรรคตอนสั้น-ยาว ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจังหวะการหายใจ มีอัตราเร็วในการพูดพอเหมาะ ไม่เร็วจนผู้ฟังฟังไม่ทัน และไม่ช้าจนสร้างความน่าเบื่อหน่าย รวมถึงต้องมีความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่ถูกต้องตามมาตรฐานของภาษา ฉะนั้น ผู้พูดจึงต้องรู้หลักการใช้เสียงพูดที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย เพื่อให้สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และสามารถใช้น้ำเสียงสื่อสารอย่างกลมกลืนและเหมาะสมกับเนื้อความที่ต้องการจะถ่ายทอดไปสู่กลุ่มผู้ฟัง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” (Thamvaja, 2018) พบว่านักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 100 มีปัญหาเกี่ยวกับ “เสียง” ทั้งในเรื่องการออกเสียงและการใช้น้ำเสียง กล่าวคือ ในด้านการออกเสียง สามารถเรียงลำดับข้อบกพร่องที่อยู่ในระดับมากที่สุดจากมาก ไปน้อย ดังนี้ 1) การออกเสียงสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเฉพาะการออกเสียงสระ /อา/ เป็นเสียงสระ /อะ/ 2) การออกเสียงพยัญชนะสะกดผิด คิดเป็นร้อยละ 91.38 โดยเฉพาะการออกเสียงสลับกันระหว่างแม่กน-แม่กง และ 3) การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด คิดเป็นร้อยละ 84.48 พบข้อบกพร่องเรื่องการออกเสียง /ร/ ไม่ชัดเจน และการออกเสียงคำควบกล้ำ /ร/ และ /ล/ ไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยที่เคยศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติต่างสรุปผลการศึกษาไปในทำนองเดียวกันว่า ทักษะการพูดของ

นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการออกเสียงมากที่สุด โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะและเสียงสระ ทำให้นักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สองพูดคำไทยไม่ชัดเจน ส่งผลให้การสื่อความหมายผิดพลาด ส่วนในด้านการใช้น้ำเสียง ไม่ว่าจะเป็นการเว้นวรรคตอน การปรับระดับเสียง อัตราความเร็ว และลีลาของเสียง ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 89.66 มีข้อบกพร่องอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว จะต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการออกเสียงที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้พูดเข้าใจหลักการทำงานของเส้นเสียง ฐานที่เกิดของเสียง ลักษณะการออกเสียงระดับสูงต่ำของลิ้น ลักษณะของริมฝีปาก เป็นต้น และเข้าใจหลักการใช้น้ำเสียงพูดที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการเว้นวรรคตอน อัตราความเร็ว ระดับเสียง และลีลาของการใช้น้ำเสียง สื่ออารมณ์ตามนัยของเนื้อหา จึงจะสามารถทำให้ประสบความสำเร็จในการใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมายได้อย่างสัมฤทธิ์ผล ดังนั้น การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อนำมาพัฒนาหลักการใช้น้ำเสียงให้ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับ การกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง

นวัตกรรมการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบ แนวคิด กระบวนการหรือสื่อใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สอดคล้องกับหลักสูตร และสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Wechayaluck, 2019, p. 109) ซึ่งสื่อที่นิยมนำมาใช้ในการฝึกทักษะทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว และถูกต้อง ก็คือ “แบบฝึก” ฉะนั้น แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือหรือสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ผู้สอนได้จัดเตรียมขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ให้ฝึกหัดซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ จึงมีความสำคัญต่อการฝึกทักษะเป็นอย่างยิ่ง เหมาะที่จะนำมาใช้ในการเรียนภาษาและพัฒนาทักษะการใช้เสียง เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดซ้ำ ๆ จนคุ้นเคย และสามารถใช้เสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงคิดหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องเรื่อง “เสียง” ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ด้วยการสร้างชุดแบบฝึกเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงและการใช้น้ำเสียง และเพิ่มประสิทธิภาพของเสียงในการกล่าว

สุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ

และไม่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของเรื่องราวผ่านน้ำเสียงได้อย่างเหมาะสม

2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดแบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

3) สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดแบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียง ในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน

4) การทบทวนวรรณกรรม

4.1) ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงพูด

เสียงพูดเป็นสิ่งสำคัญของการสื่อความหมาย แต่ยังคงพบว่า ผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง มีปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำภาษาไทยค่อนข้างมาก ดังเช่นผลการศึกษาของ Wei (2012); Khamphut (2002) ต่างสรุปทำนองเดียวกันว่า การใช้ภาษาไทยด้านการพูดของนักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการออกเสียงมากที่สุด โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะและเสียงสระ ทำให้พูดไม่ชัดเจน ซึ่งความบกพร่องเกี่ยวกับการออกเสียงคำภาษาไทยพื้นฐานนี้ ส่งผลให้การพูดขั้นสูงไม่มีประสิทธิภาพตามไปด้วย ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” ของ Thamvaja (2018) ที่พบว่า นักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนมีปัญหาการออกเสียงคำภาษาไทย ทั้งเสียงพยัญชนะควบกล้ำ เสียงพยัญชนะสะกด และเสียงสระ รวมถึงการใช้เสียงในลักษณะอื่น ๆ อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเว้นวรรคตอนผิด ใช้จังหวะการพูดเร็วหรือช้าเกินไป

4.2) การสร้างชุดแบบฝึก

แบบฝึกเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเสียงพูดของผู้เรียนต่างชาติ ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ Yu (2016); Srisunthornthai (2015); Rangsoongnoen (2014) ซึ่งได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงคำภาษาไทยเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการออกเสียงของผู้เรียนต่างชาติ โดยแบบฝึกเหล่านี้ผ่านกระบวนการสร้างและการทดลอง เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้แก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนต่างชาติได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการทบทวนวรรณกรรมมากำหนดชุดแบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 10 ชุด เพื่อลดข้อบกพร่องในเรื่องการออกเสียงและการใช้เสียงพูด และพัฒนาทักษะการใช้เสียงพูดของผู้เรียนต่างชาติให้มีประสิทธิภาพ มีกรอบแนวคิดดังนี้

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
ชุดแบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน	ความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

5) วิธีดำเนินการวิจัย

5.1) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 30 คน

5.2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัย จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

5.2.1) แบบทดสอบ สำหรับวัดความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียง เพื่อประเมินผลก่อนและหลังการใช้แบบแบ่งเกณฑ์ประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ คุณภาพของเสียง ความชัดเจนของเสียง ระดับเสียง จังหวะของเสียง และลีลาการใช้เสียง โดย

แบ่งระดับคะแนนของแต่ละด้านไว้ที่ค่าคะแนน 0-4 รวมจำนวน 20 คะแนน ซึ่งผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าถามทุกข้อมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.51 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยของเครื่องมือทั้งฉบับที่ 4.50 แปลว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นว่าแบบทดสอบมีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียนชาวต่างชาติ และมีเกณฑ์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับการประเมินทักษะในการพูดสุนทรพจน์เป็นอย่างมาก จากนั้นผู้วิจัยนำไปทดลองเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน หรือค่า r ด้วยโปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS พบว่าค่าความเที่ยงของการประเมินเครื่องมือทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.932 หมายถึงผลการทดสอบเกณฑ์วัดผลด้านการใช้เสียงโดยผู้ประเมิน 2 คนมีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง แสดงว่าเครื่องมือวิจัยนี้มีความน่าเชื่อถือ เที่ยงตรงและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

5.2.2) ชุดแบบฝึก สำหรับพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียง ผู้วิจัยประมวลผลปัญหาและข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงที่อยู่ในระดับมากที่สุดของนักศึกษาจีนจากงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” (Thamvaja, 2018) เพื่อนำมาเป็นแนวทางกำหนดขอบเขตการสร้างแบบฝึก ทำให้ได้แบบฝึกพัฒนาทักษะจำนวน 10 ชุดแบบฝึก ซึ่งแต่ละชุดแบบฝึกจะมีแบบฝึกย่อยที่เรียงลำดับจากง่ายไปยาก โดยผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ ประโยค ข้อความ และบทพูด จากหนังสือ/ตำรา และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเอกสารประกอบการสอนและบทพูดต่าง ๆ ในรายวิชาการอ่านภาษาไทยและการกล่าวสุนทรพจน์ ซึ่งเป็นวิชาเอกบังคับของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อคัดเลือกมาเป็นตัวอย่างในการฝึกใช้เสียงในแบบฝึกย่อยชุดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1) ชุดแบบฝึกที่ 1 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว ร ประกอบด้วย

- แบบฝึกการออกเสียง ร ในระดับคำพยางค์เดียว
- แบบฝึกการออกเสียง ร ในระดับคำหลายพยางค์
- แบบฝึกการออกเสียง ร ในระดับประโยค
- แบบฝึกการออกเสียง ร ในระดับข้อความ

2) ชุดแบบฝึกที่ 2 เรื่องการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร,ล ประกอบด้วย

- แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร ในระดับคำ
- แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ล ในระดับคำ

- แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร, ล ในระดับประโยค

- แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร, ล ในระดับข้อความ

3) ชุดแบบฝึกที่ 3 เรื่องการออกเสียงสระอา ในคำที่มีพยัญชนะตัวสะกด ประกอบด้วย

- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ประสมกับสระอาที่มีตัวสะกด ในระดับคำพยางค์เดียว
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ประสมกับสระอาที่มีตัวสะกด ในระดับคำหลายพยางค์
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ประสมกับสระอาที่มีตัวสะกด ในระดับประโยค
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ประสมกับสระอาที่มีตัวสะกด ในระดับข้อความ

4) ชุดแบบฝึกที่ 4 เรื่องการออกเสียงมาตราตัวสะกด แม่กน-แม่กง ประกอบด้วย

- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กน ในระดับคำ
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กน ในระดับคำ
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กน-แม่กง ในระดับคำ
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กน-แม่กง ในระดับประโยค
- แบบฝึกการออกเสียงคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กน-แม่กง ในระดับข้อความ

5) ชุดแบบฝึกที่ 5 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ประกอบด้วย

- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “เดินชมสวนสัตว์”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “รักษาป่า”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “ครอบครัวพร้อมหน้า”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “อิสระและเสรี”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “อหังการของดอกไม้”

6) ชุดแบบฝึกที่ 6 เรื่องการเว้นจังหวะในบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ ประกอบด้วย

- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “คำนิม 12 ประการ”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “พระอภัยมณี ตอนสุดสาครเข้าเมืองการเวก”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “ใครคือครู”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “เงิน เงิน เงิน”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองเรื่อง “ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้”

7) ชุดแบบฝึกที่ 7 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยแก้ว ประกอบด้วย

- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในระดับประโยค
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในข้อความขนาดสั้น
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทพูดเรื่อง “พูดส่อเสียด”
- แบบฝึกเว้นวรรคตอนในบทพูดเรื่อง “ความสามัคคี”

8) ชุดแบบฝึกที่ 8 เรื่องอัตราความเร็วในการเปล่งเสียง ประกอบด้วย

- แบบฝึกการใช้อัตราความเร็วในการเปล่งเสียงในข้อความขนาดสั้น
- แบบฝึกการใช้อัตราความเร็วในการเปล่งเสียงในบทพูดเรื่อง “พูดส่อเสียด”
- แบบฝึกการใช้อัตราความเร็วในการเปล่งเสียงในบทพูดเรื่อง “ความสามัคคี”
- แบบฝึกการใช้อัตราความเร็วในการเปล่งเสียงในบทพูดเรื่อง “เมตตา”

9) ชุดแบบฝึกที่ 9 เรื่องการเพิ่มน้ำหนักของเสียง ประกอบด้วย

- แบบฝึกการเพิ่มน้ำหนักเสียง ในระดับประโยค
- แบบฝึกการเพิ่มน้ำหนักเสียง ในระดับข้อความ
- แบบฝึกการเพิ่มน้ำหนักเสียงในบทพูดเรื่อง “ยาวิเศษ”
- แบบฝึกการเพิ่มน้ำหนักเสียงในบทพูดเรื่อง “หนังสือ”

10) ชุดแบบฝึกที่ 10 เรื่องการใช้น้ำเสียงสื่ออารมณ์ ประกอบด้วย

- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงตรงไปตรงมา
- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงเคร่งขรึมจริงจัง
- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงนุ่มนวล อ่อนหวาน
- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงปลุกเร้าใจ
- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงชื่นชม ยกย่อง
- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงในบทพูดเรื่อง “ความเป็นผู้นำ”

- แบบฝึกการใช้น้ำเสียงในบทพูดเรื่อง “แม่”

แบบฝึกแต่ละชุดจะประกอบไปด้วย 4 ส่วน คือ แผนการเรียนรู้ ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบ ซึ่งแบบฝึกทั้ง 10 ชุด เป็นแบบฝึกที่เน้นการฝึกฝนทักษะ จัดแบ่งกิจกรรมการฝึกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติไปพร้อมกับผู้สอน โดยผู้สอนอธิบายและสาธิต 2) ขั้นฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเอง เพื่อให้เกิดความแม่นยำ และ 3) ขั้นสร้างความชำนาญให้ผู้เรียนได้ทบทวนเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ เมื่อสร้างเครื่องมือวิจัยเสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกดังกล่าวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งผลการพิจารณาพบว่า คำถามทุกข้อมีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.51 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยของเครื่องมือทั้งฉบับที่ 4.59 แปลว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก จากนั้นนำมาทดลอง 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองแบบเดี่ยว ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาจีน จำนวน 3 คน แบ่งเป็นระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน (ระดับละ 1 คน) ซึ่งผลการทดลองแบบเดี่ยว มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.30/71.67 อยู่ระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองในขั้นต่อไป

ครั้งที่ 2 ทดลองแบบกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาจีน จำนวน 10 คน แบ่งเป็นระดับเก่ง (3 คน) ระดับปานกลาง (4 คน) และระดับอ่อน (3 คน) ซึ่งผลการทดลองแบบกลุ่มเล็ก มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.10/80.50 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงว่าเครื่องมือวิจัยนี้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

5.3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการทดสอบผู้เรียน (Pre-test) จากการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงที่นำมาใช้ในการประเมินก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึก โดยมีการระบุเกณฑ์การประเมินที่ครอบคลุมหลักการใช้เสียงอย่างมีประสิทธิภาพ 5 ด้าน ได้แก่ คุณภาพของเสียง ความชัดเจนของเสียง ระดับเสียง จังหวะของเสียง และลีลาการใช้เสียง จากนั้นดำเนินการฝึกตามแบบฝึก 10 ชุด ระหว่างเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2562 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ รวม 34 ชั่วโมง และทุกครั้งของการฝึกแบบฝึกแต่ละชุด จะทดสอบด้วยแบบทดสอบประจำแบบฝึกทุกครั้ง เพื่อนำผลคะแนนระหว่างเรียนมาหา

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) หลังจากการเรียนรู้ทั้ง 10 แบบฝึก ผู้วิจัยจึงทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยนำแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลคะแนนหลังการใช้แบบฝึก (E_2) มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) นำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) มาเปรียบเทียบความสามารถด้านการใช้เสียงก่อนและหลังการใช้แบบฝึก แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์

5.4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียง ตามเกณฑ์มาตรฐาน $E_1/E_2 = 80/80$ และเปรียบเทียบความก้าวหน้าจากแบบทดสอบ

วัดความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

6) ผลการวิจัย

6.1) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ผลการวิจัยพบว่าชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีค่าประสิทธิภาพ 91.17/80.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ได้กำหนดไว้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก

ชื่อชุดแบบฝึก	เกณฑ์ 80/80	
	E_1	E_2
ชุดแบบฝึกที่ 1 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว ร	81.67	80.83
ชุดแบบฝึกที่ 2 เรื่องการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ร, ล	87.00	
ชุดแบบฝึกที่ 3 เรื่องการออกเสียงสระอา ในคำที่มีพยัญชนะตัวสะกด	92.33	
ชุดแบบฝึกที่ 4 เรื่องการออกเสียงมาตราตัวสะกด แม่กน-แม่กง	91.00	
ชุดแบบฝึกที่ 5 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11	100	
ชุดแบบฝึกที่ 6 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ	92.67	
ชุดแบบฝึกที่ 7 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยแก้ว	98.00	
ชุดแบบฝึกที่ 8 เรื่องอัตราความเร็วในการเปล่งเสียง	92.00	
ชุดแบบฝึกที่ 9 เรื่องการเพิ่มน้ำหนักของเสียง	87.33	
ชุดแบบฝึกที่ 10 เรื่องการใช้น้ำเสียงสื่ออารมณ์	89.67	
ค่าเฉลี่ย	91.17	80.83

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 91.17/80.83$ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E_1/E_2 = 80/80$ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้เสียงและพัฒนาทักษะการใช้เสียงสำหรับกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนได้

6.2) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

ผลการวิจัยพบว่าคะแนนของผู้เรียนจากการทดสอบก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) มีค่าเฉลี่ยของคะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.33 อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งมีผู้เรียนได้คะแนนสูงสุด 14 คะแนน และได้คะแนนต่ำสุด 5 คะแนน แต่เมื่อผู้เรียนใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังการเรียนรู้จึงมีค่าเฉลี่ยของคะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.83 อยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งมีผู้เรียนได้คะแนนสูงสุด 20 และได้คะแนนต่ำสุด 10 คะแนน

โดยผู้เรียนทุกคนมีคะแนนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ดังนั้น แบบฝึกนี้จึงสามารถช่วยให้นักศึกษาจีนมีทักษะการใช้เสียงดีขึ้น กล่าวคือนักศึกษาจีนสามารถเข้าใจหลักการใช้เสียงที่ถูกต้องและใช้เสียงได้เหมาะสมกับข้อความที่พูดได้ดีขึ้นนั่นเอง และเมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้สถิติ t-test วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : แสดงผลการหาค่า t-test แบบ Dependent Sample

ผลคะแนน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	30	10.07	2.406	-41.607	.000**
หลังเรียน	30	16.17	2.437		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงสรุปได้ว่า ความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีความก้าวหน้าขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้เรียนมีคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน และยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สามารถนำไปใช้ในการฝึกทักษะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงและพัฒนาประสิทธิภาพในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีนได้

7) สรุปและอภิปรายผล

7.1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก

ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามที่กำหนดไว้ กล่าวคือ มีค่าประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 91.17/80.83 โดยแบบฝึกที่ 1 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 81.67 อยู่ในระดับน้อยที่สุด เพราะในภาษาจีนไม่มีเสียงร่ว มีแต่เสียง

พยัญชนะ /ล/ ดังที่ Ditlek (2012) กล่าวว่า นักศึกษาจีนออกเสียง /ร/ ได้น้อยกว่าเสียงพยัญชนะต้นอื่น ๆ เพราะ /ร/ ในภาษาไทยเป็นเสียงร่ว เสียงก้อง เกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก แต่ภาษาจีนไม่มีเสียงร่ว มีแต่เสียง เลอ /l/ ซึ่งเกิดที่ปุ่มเหงือก คล้ายเสียง /ล/ และแม้ว่าภาษาจีนจะมีเสียงในตำแหน่งที่เกิดจากปลายลิ้น-เพดานแข็ง คือ /zh/ /ch/ /sh/ /r/ ซึ่งมีลักษณะการออกเสียงที่ต้องม้วนลิ้นแตะเพดาน แต่การออกเสียงจะไม่ร่วลิ้นเหมือนเสียง /ร/ ในภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาจีนออกเสียง /ร/ ได้ยากกว่าเสียงพยัญชนะต้นอื่น ส่วนในขณะที่ใช้แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด นั่นเป็นเพราะการเว้นวรรคตอนในบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 มีลักษณะบังคับทางฉันทลักษณ์ที่ตายตัว สามารถวัดผลได้อย่างเที่ยงตรง ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการเว้นวรรคในบทร้อยกรอง จะสามารถจดจำรูปแบบคำประพันธ์นั้น ๆ และแบ่งวรรคได้ถูกต้อง

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ในภาพรวมของชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงสำหรับกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามที่กำหนดไว้ เหตุผลสำคัญเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงที่พบในการกล่าวสุนทรพจน์ของนักศึกษาจีน โดยผู้วิจัยเริ่มต้นจากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (Thamvaja, 2018) ทำให้ได้ข้อสรุปว่า “เสียง” เป็นข้อบกพร่องสำคัญของการกล่าวสุนทรพจน์ และพบข้อบกพร่องเกี่ยวกับเสียงหลายลักษณะ ซึ่งมีข้อบกพร่องสำคัญ 10 เรื่อง ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นหัวข้อในการสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะซึ่งถือเป็นการแก้ไขได้ตรงกับสิ่งที่ปัญหามากที่สุด

2. กำหนดหัวข้อการฝึกอย่างชัดเจน กล่าวคือ ในการสร้างแบบฝึกแต่ละชุดนั้น ผู้วิจัยแยกหัวข้อการฝึกเป็นเรื่อง ๆ ที่ชัดเจน สอดคล้องกับที่ Treesawat (2000) อธิบายวิธีการสร้างแบบฝึกการออกเสียงไว้ว่า แบบฝึกแต่ละกิจกรรมควรเกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสิ่งที่ต้องการฝึกเพียงอย่างเดียว และสิ่งที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนพบเห็นอยู่แล้ว อาจนำมาจากบทสนทนาหรือการพูดคุยกันในชีวิตประจำวัน ฉะนั้น แบบฝึกแต่ละชุดจึงมีความ

ชัดเจนและมีความต่อเนื่องเกี่ยวโยงกัน เมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนตามแบบฝึกทั้ง 10 ชุด จึงทำให้มีผลคะแนนที่ดีขึ้น

3. กิจกรรมในแต่ละแบบฝึกดำเนินการเป็นขั้นตอน การฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น จำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการฝึกทักษะไว้ 3 ขั้น คือ ขั้นเรียนรู้ ขั้นฝึกปฏิบัติ และขั้นสร้างความชำนาญ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถในระดับที่ง่ายไปยาก จนสามารถการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ชำนาญ และมีประสิทธิภาพ ตรงกับแนวทางการสอนทักษะที่ Jaithiang (2007); Jutharop (1997) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดทักษะควรดำเนินการให้ครบ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นให้ความรู้ ขั้นลงมือปฏิบัติ และขั้นหาความชำนาญ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ 3 ขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในสิ่งที่เรียนและสามารถปฏิบัติได้อย่างชำนาญยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังกำหนดการฝึกแต่ละแบบฝึกให้มีทุกระดับตั้งแต่ระดับง่าย ระดับปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก โดยเริ่มจากระดับคำ ประโยค ข้อความสั้น และบทพูด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ และเสริมสร้างความเชื่อมั่น

4. การสร้างแบบฝึกที่มีการจับคู่เทียบเสียง ในแบบฝึกที่ 1-4 มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาคารออกเสียงพยัญชนะและสระจากหน่วยเสียงที่เป็นปัญหา ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวทางการเทียบเสียงที่เป็นปัญหา คือ /ร/ กับ /ล/, สระอะ-สระอา และแม่กน-แม่กง เพื่อให้ผู้เรียนจำแนกความแตกต่างของวิธีการออกเสียง ความหมายของคำที่เปลี่ยนไปจากการออกเสียงไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการออกเสียงที่ถูกต้องและชัดเจนขึ้นกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ ในกระบวนการฝึกออกเสียง ผู้วิจัยอธิบายและสาธิตคำศัพท์ต่าง ๆ ตามหลักภาษาศาสตร์เป็นสำคัญ ซึ่งช่วยทบทวนหลักการออกเสียงที่ถูกต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตาม จนสามารถออกเสียงได้

5. มีการทดลองและปรับปรุงแบบฝึกก่อนนำแบบฝึกมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มทดลองแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มเล็ก เพื่อปรับแก้ไขก่อนจะนำมาใช้จริง ทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังที่ Prasai (2014) กล่าวว่า เมื่อผลิตสื่อขึ้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นชุดการสอน บทเรียนสำเร็จ หนังสือแบบหน่วยหรือชุดฝึกก็ตาม ควรจะได้ประเมินประสิทธิภาพของสื่อว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ต่อไปหรือไม่ และสื่อนี้จะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หากพบข้อบกพร่อง

นำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขคำศัพท์ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนและเพิ่มความชัดเจนของคำอธิบาย รวมถึงปรับลดปริมาณเนื้อหาของบทพูดและขยายระยะเวลาฝึกให้เหมาะสมกับแต่ละชุดแบบฝึกอีกด้วย

7.2) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงและ การใช้เสียง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงและการใช้เสียง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก พบว่าผู้เรียนทุกคนมีความก้าวหน้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เห็นได้จากคะแนนของผู้เรียนจากการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 50.33 ซึ่งมีผู้เรียนได้คะแนนสูงสุดคือ 14 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 5 คะแนน แต่เมื่อผู้เรียนใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังการเรียนจึงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 80.83 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 20 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 10 คะแนน โดยภาพรวมแล้ว ผู้เรียนทุกคนมีคะแนนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถช่วยให้นักศึกษาจีนมีทักษะการใช้เสียงดีขึ้น กล่าวคือ นักศึกษาสามารถเข้าใจหลักการใช้เสียงที่ถูกต้อง และใช้เสียงได้เหมาะสมกับข้อความที่พูดได้ดีขึ้นนั่นเอง ทั้งนี้ ความสามารถก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างมีผลความก้าวหน้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นผลมาจาก

1. การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้เสียง เพราะเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนิยมนำมาใช้ในการฝึกทักษะทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว และถูกต้อง ดังจะเห็นจากผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาคำออกเสียงของผู้เรียนชาวต่างชาติ ทุกงานวิจัยมีผลสรุปในทำนองเดียวกันว่า ความสามารถก่อนและหลังการใช้เครื่องมือพัฒนาทักษะต่าง ๆ จะสูงกว่าก่อนเรียนเสมอ เช่น งานวิจัยของ Srisunthornthai (2015); Ditlek (2012) ซึ่งสรุปผลการศึกษาว่า การใช้เสียงพูดเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ แม้จะเป็นผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก็ตาม โดยนวัตกรรมที่เหมาะสมจะนำมาสร้างการเรียนรู้ก็คือ “แบบฝึก” เพราะสามารถช่วยฝึกปฏิบัติในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ โดยเฉพาะการออกเสียงและใช้เสียงของนักศึกษาต่างชาติได้อย่างดี

2. การสร้างแบบฝึกที่สอดคล้องกับหลักการใช้เสียงให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยพบว่า การออกเสียงไม่ชัดเจน การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ทำนองและจังหวะไม่ถูกต้อง และขาดลีลาในการใช้เสียง เป็นข้อบกพร่องในระดับสูงสุดที่ก่อให้เกิดปัญหาการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน เพราะหลักการใช้เสียงที่มีประสิทธิภาพจะต้องประกอบไปด้วย คุณภาพของเสียงดี ออกเสียงชัดเจน มีระดับเสียง มีจังหวะการพูด และมีลีลาการใช้เสียง ดังที่ Chuadnuch (2006) ได้กล่าวว่า เสียงเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ผู้ที่มีเสียงนุ่มนวล ไพเราะ แจ่มใส ย่อมจะได้เปรียบเพราะฟังแล้วเสนาะหู ชวนให้ติดตามฟังเนื้อหาในการพูด การหมั่นฝึกฝนการใช้เสียงในการพูดให้มีประสิทธิภาพ ก็คือการใช้เสียงที่มีพลัง มีระดับเสียง มีการเว้นวรรคตอน มีอัตราเร็วในการพูดที่เหมาะสม และมีความชัดเจนในการพูด จึงจะทำให้เสียงประกอบกับเนื้อหาของเรื่องได้อย่างกลมกลืนเหมาะสม ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดนี้มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกพัฒนาเพื่อทักษะการออกเสียงและการใช้เสียง ทำให้ลดข้อบกพร่องด้านการใช้เสียงของผู้เรียนชาวต่างชาติ จนทำให้มีความสามารถที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด

3. เน้นการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยกำหนดการจัดกิจกรรมจากการใช้แบบฝึกแต่ละชุดด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เน้นทักษะปฏิบัติ ดังที่ Rajamangala University of Technology Isan (2008) กล่าวถึงรูปแบบหนึ่งของวิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางก็คือ วิธีการสอนแบบเน้นทักษะปฏิบัติ (Skill-Based Teaching and Learning) เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสาธิต ฝึกปฏิบัติเพื่อสามารถปฏิบัติถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดแบบฝึกแต่ละชุดจึงกำหนดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ทดลอง ปฏิบัติ จนเกิดการจดจำอย่างคงทน และสามารถฝึกการใช้เสียงพูดของตนได้อย่างถูกต้อง มีชีวิตชีวา และน่าฟัง

4. พฤติกรรมการเรียน ผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษา กล่าวคือ หากมีความมุ่งมั่นตั้งใจ หมั่นฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองอย่างจริงจัง สม่าเสมอ รู้จักนำหลักการใช้เสียงที่ได้ฝึกฝนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการพูดแต่ละครั้ง ก็จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านการออกเสียงและการใช้เสียงในทางที่ดีขึ้น แต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองนั้น ส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้

สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้ดี ทำให้การร่วมกิจกรรมในระหว่างฝึก มีความมุ่งมั่น ตั้งใจและพยายามที่จะเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผนวกกับแบบฝึกมีความง่ายไปยาก ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสความสำเร็จทีละขั้น ๆ ถือเป็นการสร้างขวัญกำลังใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

8) ข้อเสนอแนะ

8.1) ข้อเสนอแนะ สำหรับภาคนำงานวิจัยนี้ไปใช้

1. ผู้สอนต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกให้เข้าใจชัดเจน และตรวจสอบแบบฝึกแต่ละชุดไว้ให้พร้อมก่อนที่จะสอน เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด นอกจากนี้ ผู้สอนต้องเข้าใจหลักการใช้เสียงแต่ละหัวข้ออย่างถ่องแท้ เพื่ออธิบายวิธีการใช้เสียงและให้ข้อเสนออื่น ๆ ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนได้

2. การจัดกิจกรรมการฝึก ต้องให้ผู้เรียนทุกคนได้ปฏิบัติเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้แก้ไขการออกเสียงให้ถูกต้อง และควรจัดกลุ่มย่อยที่มีผู้เรียนไม่เกิน 10 คน/กลุ่ม เพราะจะทำให้ผู้สอนได้ฝึกและแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง

3. ผู้สอนและผู้เรียนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกฝนอย่างจริงจัง และฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนสามารถใช้เสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. แบบฝึกแต่ละชุดอาจใช้เวลาในการฝึกไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน หากผู้เรียนมีพื้นฐานในระดับปานกลางขึ้นไป แบบฝึกชุดนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการใช้เสียงได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่หากผู้เรียนมีพื้นฐานในระดับน้อย อาจไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน

8.2) ข้อเสนอแนะ สำหรับภาควิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อจะได้พบผลการวิจัยที่หลากหลาย เพิ่มความเชื่อถือและความเที่ยงตรงมากขึ้น

2. ควรสร้างแบบฝึกลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหากล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

3. ควรดำเนินการวิจัยการสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะในเรื่องอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงปัญหาหรือข้อบกพร่องในเรื่องต่าง ๆ ของผู้เรียนชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

องค์ความรู้ที่ได้รับ

งานวิจัยนี้ทำให้ได้ชุดแบบฝึกทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงที่เหมาะสมสำหรับฝึกทักษะการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของผู้เรียนต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง และยังสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาคำาเรียนและรูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาการกล่าวสุนทรพจน์ ซึ่งเป็นรายวิชาที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศและมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อฝึกทักษะการพูดขั้นสูงของผู้เรียนต่างชาติ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “แบบฝึกพัฒนาทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีงบประมาณ 2561 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทางมหาวิทยาลัยเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ ที่ได้ให้เวลาและงบประมาณสนับสนุน จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

REFERENCES

- Aphaphon Ditlek. (2012). *Reading skill exercise of vocabulary in Thai textbook of Chinese students: A Case Study of Yunnan College of Tourism Vocation's student in China*. (in Thai). Retrieved from http://www.rpu.ac.th/Library_web/doc/RC_RR/2554_GenEd_Aphaphon.pdf
- Aphon Jaithiang. (2007). *Teaching Principles* (4th ed.). (in Thai). Bangkok, Thailand: Odeon Store.
- Chanika Khamphut. (2002). *Studying Thai Language Usage of the Fourth Year Chinese Students Majoring in Thai Subject, Yunnan Institute of the Nationalities, People's Republic of China*. (in Thai). (Master's thesis). Retrieved from https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2545/thai1045ck_ch5.pdf
- Eknaee Rangsoongnoen. (2014). *Pronunciation Exercises for Problematic Thai Single Consonants and Vowels for Japanese Learners*. (in Thai). (Master's thesis). Retrieved from http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Tha_For_Lan/Eknaee_R.pdf
- Jitladawan Srisunthornthai. (2015). *Creating Reading Exercises of Thai Final Consonants for Chinese University Students*. (in Thai). Retrieved from <https://archives.mfu.ac.th/database/files/original/92e3bda11fd4053040fb5537dd7e8a32.pdf>
- Kanchana Prasai. (2014). *Development of reading Thai Word-ending Combination Supplementary Exercises for Hill Tribe Student in Prathomsuksa I at Bann Rakphaendin School in Highland Area Under the jurisdiction of Office of Chiang Rai Primary Education Service Area 4*. (in Thai). (Master's thesis). Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai, Thailand.
- Malinee Jutharop. (1997). *Teaching Psychology* (3rd ed.). (in Thai). Bangkok, Thailand: Aksara Phiphat.
- Nirada Wechayaluck. (2019). *Learning management principles* (2nd ed.). (in Thai). Bangkok, Thailand: Chulalongkorn University Press.
- Rajamangala University of Technology Isan. (2008). *Instruction Guide for Student-Centered Teaching Management*. (in Thai). Nakhon Ratchasima, Thailand: Rajamangala University of Technology Isan.
- Wandee Chuadnuch. (2006). *Speaking in the mass communication professional*. (in Thai). Bangkok, Thailand: Ramkhamhaeng University Press.
- Wanida Treesawat. (2000). *The Construction of Training Communication Arts Program Students in Speaking and Reading for Broadcasting Exercise According to the Rule of the Announcer Test of Public Relations Department*. (in Thai). Ratchaburi, Thailand: Rajabhat Muban Chombung Institute.
- Wilai Thamvaja. (2018). *A Study of Problems in Thai Speech of Chinese Students, Huachiew Chalermprakiet University*. (in Thai). Samutprakan, Thailand: Huachiew Chalermprakiet University.
- Wei, Y. (2012). *Error Analysis of Thai Pronunciation: A Case Study of Chinese Students Speaking Mandarin and Cantonese as the Mother Tongue*. (in Thai). (Master's thesis). Retrieved from https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2555/thai41055_yw_ch4.pdf
- Yu, N. (2016). *Construction of Exercises on Word-ending Pronunciation Protocols for Chinese Students at Chiang Rai Rajabhat University*. (in Thai). (Master's thesis). Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai, Thailand.